

Ἐξεφωνήθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Βαρβάρας Αἰγάλεω
κατά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς 21^{ης} Μαΐου 2017,
ἐπί παρουσίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Μέσα στή λαμπρόφορο Ἀναστάσιμη λειτουργική περίοδο, ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία τιμᾷ καί ἑορτάζει τή μνήμη τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων, τοῦ Μεγίστου Κωνσταντίνου καί τῆς μητρὸς του Ἁγίας Ἑλένης, τῶν δύο μεγάλων προσωπικοτήτων, πού ἄλλαξαν τόν ροῦν τῆς ἱστορίας καί μετέδωσαν στόν κόσμον ὅλο τό φῶς τῆς ἀληθοῦς πίστεως καί τό ἦθος τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἰδιαίτερος ἡ μεγαλύνυμος πόλις τῶν Ἀθηνῶν εὐλαβῶς φιλοξενεῖ διά πρώτην φοράν τό σεπτόν Λείψανον τῆς Ἰσαποστόλου Ἁγίας Ἑλένης μετά τοῦ Τιμίου Ξύλου μετακομισθέντα ἀπό τήν πόλιν τῆς Βενετίας ἐδῶ, στόν προσκυνηματικό Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, πρός ἁγιασμόν τῶν πιστῶν καί πνευματικήν στερέωσιν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐπί τῆ συμπληρώσει 80 ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ.

Οἱ εὐχαριστίες τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ εἶναι πολλές πρός Ὑμᾶς Μακαριώτατε, πού εὐλογήσατε καί ἐγκρίνατε τήν πρωτοβουλίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νά μετακομίσει τό ἱερόν τοῦτον θησαύρισμα ἀπό τή Δύση στήν Ἀνατολή, ἀπό τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, ἐδῶ στήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, γιά νά ἐνισχυθεῖ ὁ λαός εἰς τόν ἀγῶνα τῆς πίστεως καί τονωθεῖ τό φρόνημά του, μάλιστα κατ'αὐτήν τήν περίοδο τῆς κρίσεως καί τῆς παρακμῆς, πού καθημερινά δοκιμάζονται οἱ ἄντοχές του ἀπό τά νέα χρηματοοικονομικά προβλήματα, τίς ξένες πρός τήν Ὀρθόδοξη παράδοση ρυθμίσεις καί τά περίεργα συστήματα τῆς νέας ἄνευ Χριστοῦ ἐποχῆς.

Ἡ παρουσία τῆς Ἁγίας Ἐλένης «ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε», διά νά χρησιμοποιοῦμαι ἕνα στίχο τῆς ὑμνολογίας τῆς ἐορτῆς. Εὐωδίασε ὄχι μόνο τόν περιβάλλοντα χῶρο μέ τό μύρισμα τῆς ἀθανασίας, πού ἔχουν τά ἅγια Λείψανα, ἀλλά εὐωδίασε καί τίς ψυχές μας μέ τή λεπτή εὐωδία τῆς Χάριτος.

Διά τοῦτο, ἔμπλεοι χαρᾶς δυνάμεθα νά ψάλλωμε: «Ἡμέρα χαρμόσυνοσ καί εὐφροσύνης ἀνάπλεωσ πεφανέρωται σήμερον... Ἀστράπτει καί λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ...» (Προσόμοιον τῶν Αἰνῶν Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).

----- * -----

Ἰσότιμα τιμῶνται σήμερα ὁ Υἱός καί ἡ Μητέρα.

Ὁ **Μέγας Κωνσταντῖνος**, «ὁ κράτιστος ἄναξ», ὅ,τι ἔπραξε τό ὀφείλει στήν ἐπίνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί στήν ἀνατροφή του ἀπό τήν Ἁγία του Μητέρα, ἡ ὁποία ἀπό τήν παιδική του ἡλικία τόν ἐμόρφωσε κατά Χριστόν καί τόν διαπαιδαγώγησε μέ τά Χριστιανικά ἥθη.

Τά ἐφηβικά του χρόνια καί τά χρόνια τῆς σφριγηλῆς νεότητος τά ἐπέρασε στά στρατόπεδα καί στά πεδία τῶν μαχῶν, χωρίς ποτέ νά ἀπεμπολίσει τό ἦθος τῆς χριστιανικῆς του ἀνατροφῆς. Ὄταν ἔλαβε τό σκῆπτρο καί ἐδέχθη τήν κλῆσιν παρά Θεοῦ, ἀπεκάλυψε τό πλῆθος τῶν χαρισμάτων του, εὐεργετῶν τήν Ἐκκλησία, ὀργανῶνων διοικητικά τήν ἀχανῆ Αὐτοκρατορία του καί ἀναλαμβάνων καινοτόμες πρωτοβουλίες, πού τόν καθιέρωσαν ὡς τόν μεγάλο ὀραματιστή. Ἦταν ὀξύνοος καί χαρισματικός, μία σπάνια προσωπικότητα.

Τέσσερα σημαντικά γεγονότα άλλαξαν την ιστορία της Εύρώπης και διεμόρφωσαν την ιστορία του κόσμου:

1. Τό διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, τό ἔτος 313, μέ τό ὁποῖο ἐκήρυξε τήν ἀνεξιθρησκεία καί ἔπαυσε τούς διωγμούς κατά τῶν Χριστιανῶν.

2. Ἡ μεταφορά τῆς πρωτεύουσας τῆς Αὐτοκρατορίας ἀπό τήν Παλαιά στήν Νέα Ρώμη, τήν Κωνσταντινούπολη, τῆς ὁποίας τά ἐγκαίνια ἔγιναν στίς 11 Μαΐου 330.

3. Ἡ σύγκληση τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τό 325, ἡ ὁποία κατεδίωξε τόν Ἀρειανισμό καί ἐστερέωσε τά Ὁρθόδοξα δόγματα.

4. Ἡ εὕρεση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στόν Γολγοθᾶ ἀπό τήν Μητέρα του Ἁγία Ἑλένη.

Μετά τά γεγονότα αὐτά προσδιορίσθηκε κατά τρόπο μοναδικό τό περιεχόμενο τῆς παγκοσμίου ιστορίας. Ἡ Εὐρώπη ἀνέλαβε μιά οὐσιαστική πνευματική κληρονομιά καί ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἀπέκτησε τήν ἀκτινοβολία τοῦ Χριστιανικοῦ μηνύματος. Τά ὡς ἄνω γεγονότα, αὐτά καθ'ἑαυτά, δέν κατέστησαν ἅγιο τόν Μέγα Κωνσταντῖνο.

Ἐκεῖνο πού τόν κατέστησε ἅγιο εἶναι κυρίως ἡ αὐτοκαθαίρεσή του ἀπό τήν θέση τοῦ θεοῦ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους καί ἡ ἀνύψωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ὁρθῶς ἐλέγχθη, ὅτι ὑπῆρξε ὁ μόνος «θεός» στήν ιστορία, πού αὐτοβούλως ἀποποιήθηκε τή λατρεία τοῦ προσώπου του, ὡς θεοῦ, ἀπό τούς ὑπηκόους τῆς Αὐτοκρατορίας, ὑποκλιθεῖς στό ἀνυπέρβλητο μεγαλεῖο τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ.

----- * -----

Ἡ Ἁγία Ἑλένη ὑπῆρξε ὑπόδειγμα Χριστιανῆς, ὄχι μόνο ὅταν ἦταν ἄσημη καί ἄγνωστη κόρη τοῦ πανδοχέως τῆς Βηθυνίας ἀλλά καί ὅταν περιεβλήθη τήν βασιλική ἀλουργίδα.

Σεμνή καί φιλόθεος, «πλοῦτος τῶν ὀρφανῶν καί χηρῶν, σκέπη τῶν ταπεινῶν καί ἀπόρων, τῶν αἰχμαλώτων ἢ ἀνάρρυσις», μετέβαλε τό Βασίλειο σέ τόπο ἀγάπης καί φιλανθρωπίας. Χαρακτηριστικά εἶναι τά λόγια τοῦ ἱεροῦ ὑμνωδοῦ: «Ἀγάπην καί τελείαν συμπάθειαν ὡς πορφύραν φοροῦσα, κατώκησας νῦν εἰς τά ἄνω βασίλεια».

Τό γεγονός, πού σημάδεψε τή ζωή της καί τήν ἱστορία τοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἡ εὔρεση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τήν ὁποία μέ κάθε τρόπο ἐστήριξε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος. Ἀνεκάλυψε τόν Γολγοθᾶ, τόν ὁποῖο ἐκάλυπτε εἰδωλολατρικός Ναός τῆς Ἀφροδίτης, τόν Πανάγιο Τάφο, πού ἐκάλυπτε βωμός τοῦ Διός, τό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, πού ἐσκέπαζε ὁ βωμός τοῦ Ἀδώνιδος καί ἵδρυσε Ἱερούς Ναούς σέ ὅλα τά ἱστορικά σημεῖα τῆς ζωῆς καί τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου, ὥστε χάριν τῆς Ἁγίας Ἑλένης νά γνωρίζομε τά ἀκριβῆ σημεῖα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἡ ἁγία Ἑλένη ἦνωσε τόν κόσμο μέ τήν ἀνοικοδόμηση Ἐκκλησιῶν, στή Ρώμη (Τιμίου Σταυροῦ), στήν Κωνσταντινούπολη (τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων), στήν Βηθλεέμ (τῆς Γεννήσεως), στό Ὅρος Σινᾶ, στήν Κύπρο καί σέ πολλά μέρη τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Ἀκόμα, ἡ ἁγία Ἑλένη ἀνέδειξε καί προέβαλε τόν τύπο καί τόν τρόπο τῆς νέας ζωῆς καί τάξεως στήν Αὐτοκρατορία τοῦ Υἱοῦ της, Μεγάλου Κωνσταντίνου. Δέν εἶναι τυχαῖο, ὅτι εἰκονίζονται καί οἱ δύο, Μητέρα καί Υἱός, ἔχοντες σύνδεσμο τόν Τίμιο Σταυρό.

Ἡ εὐλάβειά της πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους καί ἡ ἀνοικοδόμηση πολλῶν Ἱερῶν Ναῶν προσέδωσε σ'αυτοῦς ἀπόλυτο χριστιανικό χαρακτῆρα, πού συνιστᾶ μιά νέα ἀδιαμφισβήτητη πραγματικότητα ἀπό τότε μέχρι σήμερα.

Ἡ μετακομιδὴ στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἑλλάδα τῶν ἁγιασμένων καὶ θεωμένων μελῶν τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος τῆς Ἁγίας Ἑλένης καὶ ἡ πνευματικὴ ἀκτινοβολία, τὴν ὁποία ἐκπέμπει συνιστᾷ ἓνα ἀφυπνιστικὸ θεοσημεῖο πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ μιὰ ἠχηρὴ φωνὴ πρὸς τοὺς ἡγέτες τῶν κρατῶν νὰ διατηρήσουν ἀνόθευτο τὸν Χριστιανικὸ πολιτισμὸ, τὸν ὁποῖο ἐθεμελίωσε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Μητέρα του Ἁγία Ἑλένη καὶ πού μόνος αὐτός, μέ τὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ δυναμική, πού διαθέτει, χειραγωγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν πορεία τῆς ζωῆς του καὶ στὰ ἀνοίγματα τοῦ μέλλοντος.

Ὁ σύγχρονος ὕλισμός καὶ οἱ ὕλιστικὲς φιλοσοφίες, πού ἐκπροσωποῦνται ἀπὸ μιὰ μειοψηφοῦσα γνώμη τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, δέν θὰ ἀφήσουν τίποτε πίσω τους. Μόνο ἓνα ἀβυσσαλέο κενὸ καὶ ἓνα ἀπελπιστικὸ χάος, πού κληροδοτεῖ ὁ μηδενισμός.

Εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ μεγάλη προσφορὰ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅτι ἐνίσχυσαν τὴν θρησκεία, πού ἔφερε τῆς ἀληθείας τὴν σφραγίδα καὶ κρατοῦσε στὰ χέρια της τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ ἁγία Ἑλένη καὶ ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος προβάλλουν πρὸς πάντα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς τὸ ἰδεῶδες τῆς χριστιανικῆς πίστεως, μάλιστα σὲ ἐποχὴ ἀμφισβητήσεως καὶ συγχύσεως, ὡς τὸν μόνον τρόπο εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν λαῶν, τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν καὶ ὡς τὴ μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν εὐημερία τῆς οἰκουμενικῆς κοινωνίας.

Ὅπως ἰδιαιτέρως δέ πρὸς τὸ Ἔθνος ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἁγία Ἑλένη προβάλλουσα τὸν Τίμιον Σταυρὸ καὶ διακηρύττουσα τὸ «ἐν τούτῳ νίκα», παραγγέλει νὰ ἔχουμε ὡς γνώμονα τῆς ζωῆς μας τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα Χριστό, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς δίδει πάντοτε ἀκαταμάχητη δύναμη, διὰ

νά ἐξερχόμεθα ἀβλαβεῖς ἐκ τῶν παγίδων τῶν ἐπιβουλευομένων τήν ἐλευθερία τῆς ψυχῆς μας καί τήν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας.

Ἄς εὕχονται πρὸς Κύριον, ὥστε ἐπὶ τὰ ἴχνη των νά πορεύονται οἱ ἡγέτες μας καί νά φωταγωγεῖται μέ τό ἅγιο παράδειγμά τους ὁ λαός μας. ΑΜΗΝ!

+ Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος